

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ. KURYERA WILEŃSKIEGO

Вильна. ВТОРНИКЪ 29-го Мая.

Wilno. WTOREK 29-go Maja.

Table with 7 columns: Day, Time, Barometer, Thermometer, Wind, and Atmospheric State. Data for 28th and 27th of May.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. Окружное Управление III-го Округа Корпуса Инженеров Военных Поселений объявляет, что в ономъ будутъ производиться торги 7-го и 11-го числа наступающаго Іюня мѣсяца на принятіе съ подряда перестройки въ Г. Вильнѣ Католическаго Костела Св. Троицы въ Православную Церковь, съ пониженіемъ изчисленной по сметѣ суммы 5100 рублей серебромъ; апотому желающіе принять подрядъ стотъ, обязаны явиться въ вышеозначенные сроки въ Управление съ законными залогамъ, равняющимися третей части всего подряда.

1. Okręgowy Zarząd III Okręgu Korpusu Inżynierów Wojskowych Osad ogłasza, że w nim będą się odbywały targi dnia 7 i 11 Czerwca, na wzięcie przez podradę przebudowania w M. Wilnie Katolickiego Kościoła SS. Trójcy na Prawosławną Cerkiew, z poniżeniem wyliczonej summy w ilości 5,100 rubli srebrem. Przetę zyczący uczestniczyć w tych targach, zechcą przybydź do tego Zarządu w wyżej określonych terminach, z prawem ewikcyjami, równającami się trzeciej części podradowej summy.

Предсѣдатель Инженеръ Подполковникъ Егоровъ. (218)

Prezydent, Podpółkownik od Inżynierji Jegorow. (218)

1. Виленскій Старшій Полцимейстеръ объявляет, о намереніи выѣхать обратно за границу на мѣсто родины, Прусскихъ подданныхъ, купеческаго Прикащика Карла Брауна и дѣвѣцы Амаліи Шарлоты Неймавъ.

1. Wileński Starszy Policmejster ogłasza, że Prussey poddani: kupiecki Komissant Karol Braun i Panna Amalia - Karolina Neuman, mają zamiar wyjechać na powrót za granicę do swej rodziny. (216)

(216)

1. Виленскій Старшій Полцимейстеръ объявляет, о намѣреніи выѣхать за границу въ Пруссію Прусскаго подданнаго купеческаго Прикащика Германа Герцберга.

1. Wileński Starszy Policmejster ogłasza, iż Pruski poddany, Kupiecki Kommissant Herman Hereberg, ma zamiar wyjechać za granicę, do Pruss. (217)

(217)

1. Поневежскій Уѣздный Судъ симъ объявляет, что въ ономъ о раздѣлъ между кредиторомъ покойнаго Флоріана Верещинскаго фондуша его, производятся дѣла; затѣмъ частные лица имѣющіе долговныя обязательства, а казенные мѣста причитающіяся изысканія, должны о таковыхъ объявить въ сей Судъ въ теченіи трехъ мѣсяцевъ, равно лица имѣющіе въ управленіи или храненіи своемъ фондушъ его Верещинскаго, должны въ теченіи сего срока о количествѣ оного извѣстить, не объявившіе за тѣмъ своихъ претензій, лишаются въ удовлетвореніи участія, а укрывшіе у себя фондушъ должника преданы будутъ Суду.

1. Poniewiezki Sąd Powiatowy niniejszém ogłasza, że w nim odbywa się sprawa o podział funduszu między kredytorami zmarłego Floryana Wereszczyńskiego; przeto osoby prywatne, mające obligi, a skarbowe, urzędy liczące na nim należność, mają o pretensjach swych zawiadomic Sąd ten w ciągu trzech miesięcy; równie też osoby, mające w swoim rozporządzeniu lub schowaniu cokolwiek z własności rzeczonoego Wereszczyńskiego, powinni w ciągu tegoż terminu objawić to Sądowi, gdyż ci, którzy nie wyswiecą tym sposobem swoich należności, tracą prawo do zaspokojenia takowych, ci zaś, co zatają u siebie własność dłużnika, pociągnięni będą pod Sądową odpowiedzialność.

Засѣдатель Барановскій. Помощникъ Секретаря Якубовскій. (221)

Assessor Baranowski. Pomocnik Sekretarza Jakubowski. (221)

3 Виленская Гимназія объявляет, что 1 наступающаго Іюня въ Советѣ ея будутъ производиться торги и переторжка чрезъ три дня, на продовольствіе воспитанниковъ общихъ ученическихъ квартиръ въ теченіи будущаго 1845/6 учебнаго года. Желающіе участвовать въ торгахъ, благоволятъ явиться въ Советѣ Виленской Гимназіи, съ благокаденными залогамъ. 18 Мая 1845 года.

3. Gymnazjum Wileńskie ogłasza, że dnia 1-go Czerwca, w Radzie Gymnazyalnej będą się odbywały targi z przetargiem we trzy dni, na dostarczenie żywności dla uczniów ogólnych kwater w ciągu następującego 1845/6 roku szkolnego. Zyczący uczestniczyć w targach, zechcą przybydź do Rady Wileńskiego Gymnazjum, z dostatecznemi ewikcyjami. Dnia 18-go Maja 1845 roku.

Директоръ Скарабелли. Бухгалтеръ И. Лавецкій. (209)

Dyrektor Skarabelli. Buchhalter Laweckii. (209)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1. Первыхъ чиселъ Мая сего 1845 года учинивъ я для сына моего Леонарда и дочери Екатерины духовное завѣщаніе, и совершивъ оное въ Виленской Гражданской Палатѣ, настоящимъ объявленіемъ ко всеобщему свѣдѣнію изъясняю что какъ я остаюсь въ покойной надеждѣ находить всегда моего сына Леонарда и дочь Екатерину съ непремѣннымъ ко мнѣ приверженному ихъ отцу повиновеніемъ, такъ и ономъ духовнаго завѣщанія, никогда подъ никакимъ предлогомъ перемѣнять не буду; и что по силѣ оного какъ я, такъ оныя дѣти до кончины моей, никакихъ долговъ на отписанные имъ дома заимать несправъ еслибы даже я самъ имѣлъ когда нибудь надобность занять какой либо долгъ, то о беспечивать оного не могу иначе, какъ на оставленныхъ за мною доживенныхъ изъ тѣхъ же домовъ доходовъ, или на вовсе другимъ, новыми трудами моими приобретеннымъ фондушѣ. 23 Мая 1845 года.

1. Pierwszych dni Maja terazniejszego 1845 roku po uczynieniu dla syna mojego Leonarda i córki Katarzyny, testamentowego rozporządzenia i przyznaniu onego w Wileńskiej Izbie Cywilnej, niniejszém ogłoszeniem dla powszechnej wiadomości wyjaśniam — Że jako ja w pełnej zostaję nadziei, iż syn mój Leonard i córka Katarzyna z niezmienném, ku mnie, przywiązaniu ich ojcu zostawać będą, uszanowaniem, Tak rzeczonoego testamentowego rozporządzenia nigdy pod żadnym pozorem odmieniać nie będę, i że na mocy onego jako ja, tak i dzieci moje aż do śmierci mojej żadnych długów na zapisane im domy zaciągać nie mamy prawa — Jeślibym zaś ja sam miał kiedykolwiek potrzebę zaciągnięcia jakiegokolwiek długu, to opierać onego nie mogę inaczej, jako na zabezpieczonych dla mnie dożywotnich z tychże domow dochodach, czyli na zupełnie innym przez nowe trudy nabytym funduszu. 23 Maja 1845 roku.

Губернскій Секретарь Фелицианъ Августовъ сынъ Фрейендъ. Печатать разрѣшаю Маіоръ Юкавскій. (222)

Gubernski Sekretarz Felicyan syn Augusta Freyend. (222)

1. В Прибавлении къ 1-му Номеру Виле-ского Вѣстника объявлено, что С. Олешквичъ По-вѣренный (какъ сказано) по тяжбымъ двамъ Гра-фовъ Коветянина и Евстафія Тышквичей, въ пись-мѣ своемъ къ общему свидѣнію подаваемымъ, огла-шаетъ продажу имѣнія моего Красна обора и Га-невичъ, состоящаго Минской Губерніи въ Борисов-скомъ Уездѣ, и притомъ остерегаетъ, чтобы я делалъ о семъ знать, что въ семъ имѣніи существуетъ граничный споръ, заведенный еще между прежними Владѣльцами сего имѣнія, каковую ответственность будтобы я принялъ при покупкѣ на себя; читая сіе оглашеніе, всякій можетъ усмотрѣть, что Г-нъ Олеш-квичъ во злоупотребляетъ данную ему власть по довѣренности отъ Графовъ Тышквичей, которая никакъ не можетъ распространяться на оглашеніе къ продажѣ чужаго имѣнія т. е. моего вотчиннаго. — Что же касается мнѣнаго о гранцу спора, сей въ точности не существуетъ, о чемъ даже самое огла-шеніе всякаго убѣдить можетъ, ибо Г-нъ Олешк-вичъ оглашая о заборѣ земли, принадлежащей къ Ло-гойскому владѣнію, будтобы прежними владѣльца-ми имѣнія Краснаго обора, въ объясненіе къмъ имѣ-нію сей заборъ былъ учиненъ, и не представляется на сіе отъ давнихъ владѣльцевъ Логойска ни какихъ жалобъ, а ссылается только на процессы въ не дав-номъ времени начатой въ Граничномъ Судѣ безъ всякихъ доказательствъ. — Имѣніе состоящее выше въ моемъ вотчинномъ владѣніи Красныйборъ и Га-невичъ съ самыхъ давнихъ временъ принадлежалъ къ Вилеńskiej Капитулѣ, и въ 1566-мъ году то есть за Капитульнаго владѣнія Василій Тышквичъ въ то время Вотчинный владѣлецъ Логойска, устано-влялъ самъ съ собственнаго согласія, съ Вилењскою Капитулою, между Краснымъборомъ Ганевичами а Логойскомъ гранцу, по каковому отграниченію имѣ-ніе Красныйборъ и Ганевичи поступило и въ Ка-зенное владѣніе, а въ послѣдствіи сіеже имѣніе Все-милостивѣйше пожаловано въ вотчинное владѣніе Генералъ-Майору Неплюеву, а какъиждѣ по про-дажному праву отъ наследницы т. е. дочери Его Калягивы Эгалычевой, сіе имѣніе перешло въ мое вотчинное владѣніе. Всякій легко тому повѣритъ, что Духовное Управление Вилењской Капитулы не могло причинить никому наследныхъ заборовъ, а въ особенноти Графамъ Тышквичамъ, какъ значитель-наму Дому и отъ таковой напаста ограждаетъ Ва-лењскую Капитулу граничный документъ Василія Тышквичя, а въ послѣдствіи уже на Генерала Неп-люева, на Калягиву Эгалычеву, ни даже меня бы-нешняго владѣльца, Графы Тышквичи необжаловывали въ заборѣ; изъ сего всякій удостовѣриться можетъ, что сей процессъ совершенно несправдливо начать; тѣмъ болѣе, что таже самая гранца, ко-торую установилъ Василій Тышквичъ въ 1566 мѣ году, существуетъ до сихъ поръ ненарушима, съ на-сыпаннми на ней копчами, и на планѣ геометри-ческомъ въ 1795 году сдѣланнымъ, означена. — Осно-вываясь на сихъ доказательствахъ, и даже при по-купкѣ сего имѣнія отъ Калягивы Эгалычевой не требовалъ ни какой на сіе ответственности, и апол-не увѣренъ, что еслибы выше в кому продавалъ сіе имѣніе, то покупатель не имѣлъ бы ко мнѣ тоже пре-тензіи о гранцу, существующую отъ трехъ вѣковъ, въ продолженіи сего времени ни кѣмъ не оспари-ваемую, и основанную на доказательствахъ, которыхъ даже и самое судебное мѣсто не моглобы опро-вергнуть. Да вромѣ этого, Графъ Піусъ Тышквичъ удостоилъ меня болѣе пятнадцати лѣтъ спокой-ствіемъ безъ всякой тяжбы о гранцу, а въ случаѣ надобности я докажу, что Графъ Тышквичъ далъ собственноручную Квитанцію покойному Генералу Неплюеву, когда оный одграничивался со всеми со-сѣдами, что никакой не имѣетъ къ нему о гранцу претензіи, о чемъ вѣдѣствъ и сынъ его Графъ Ко-нстантъ Тышквичъ, который въ письмѣ ко мнѣ пи-санномъ 30-го Ноября прошлаго 1844 года, созвалъ самъ, что объ этомъ знаетъ; тутъ тоже доказалъ По-вѣренный Его Г. Олешквичъ, что во злоупотребилъ данную ему довѣренность, ибо я послѣ этого соб-ственноручнаго созванія, и столь необыкновенныхъ замсвахъ давностей! не надѣюсь имѣть тяжбы.

Помѣщикъ, Отставной Гвардіи Полковникъ и Кавалеръ Казимиръ Чудовскій. (220)

Учитель музыки Касперъ Гофманъ, который у разныхъ почтенныхъ Господъ обучалъ играію на Фортепіано и прочихъ инструментахъ, рекомен-дуется Всеночтеной Публичнѣ, желая заовъ принять мѣсто учителя на мызѣ въ господскомъ домѣ. Жи-тельствомъ имѣетъ оны въ С. Михальскомъ переулкѣ въ домѣ братства Св. Анны, — а также узвать мож-но о мѣстѣ его пребыванія у фабриканта Фортепі-ановъ Мутрейха, жительствоющаго на Большой ули-цѣ, въ домѣ помѣщика Волка, а прежде Гавна.

Печатать разрѣшаю Майоръ Ю к а в с к і й. (219)

ВИЛЬНА, Въ Тип. О. Гликсберга, печ. доз. 29-го Мая 1845 г. Испр. долж. Цевзора и Кав. А. Мухом.

1. W Dodatku do Numeru 1-go Kuryera Wile-ńskiego, wyczytałem że S. Oleszkiewicz Plenipot-ent (jak wyraża) do interesów prawnych JWW-ch Kon-stantego i Eustachego Hrabów Tyszkiewiczów, w pi-śmie swoim do wiadomości publicznej podanem ogła-sza wyprzedaż Dóbr moich Krasnegoboru i Haniewicz w Gubernji Mińskiej w Powiecie Borysowskim polożo-nych, i obok ostrzega, koby to obchodzić mogło, że w tych Dobrach znajduje się dyferencja, wynikała z zaboru dawnych tychże Dóbr Dziedziców, za którą ja-ko bym ja przy nabyciu ich przyjął na siebie odpow-iedzialność: czytając Publiczność to ogłoszenie, do-strzeże, że P. S. Oleszkiewicz przekracza widocznie granicę swoich działań, do jakich może go upoważnić plenipotencja Hrabów Tyszkiewiczów, bo ogłasza wy-przedaż Dóbr względem ich obcych, to jest Dóbr moich dziedzicznych: ku czemu zapewne nie mógł mieć od swoich pryncypalów poroczenia. — Co się tyczy mnie-owanej dyferencji, tój nie było i nie ma rzeczywiscia; o-czem i samo to ogłoszenie przekona, bo P. Oleszkie- wicz obwiniając o zabor ziemnej własności, Hrabstwa Łohojskiego, dawny niejakihsie Dziedziców, Dóbr Kras- negobora nie wyraża kto miarowicie z nich był zaborec cudzej ziemi, i nie przytacza skarg dawnych, lecz się odwołuje tylko do procedury, jaki w nie dawnym czasie zaprowadzony został w Sądach granicznych bez żadnych zasad. Dobra Krasnybor i Haniewiczze teraz mojemu Dziedzictwu ulegle, od najdawniejszych czasów były w posiadaniu Kapituły wileńskiej, i w roku 1566-m to jest za administracji kapitulnej, Wasil Tyszkiewicz po- siadacz Dóbr Łohojskich, ustanowił sam podług swo- jej woli i uwagi z Kapitulą wileńską od Dóbr Kras- negoboru i Haniewicz granicę; podług której też Dobra zajęte zostały na rzecz Skarbu, a następnie w skutek Najmilsiejszego Daru, postąpiły w dziedziczne posia- danie General Majora Neplujewa, i nakoniec za pra- wem przedaznem Jego Suksessorki Księżnej Engaly- czew, przeszły w moje wladanie: Publiczność łatwo u- wierzy, że administracja Duchowna Kapituły wileń- skiej, nie mogła dokonac przemocnych zaborów, szcze- gólnie od Hrabstwa Łohojskiego z znakomitego Domu Hra- biów Tyszkiewiczów i od takowego zarzutu obrania Kapitułę Wileńską Dokument graniczny Wasila Tysz- kiewicz; następnich zaś posiadaczów Dóbr Krasno- borskich to jest Generala Neplujewa, Jego córki Kieź- nej Engalyczewej, i mnie nie obwiniają o zabor samii Hrabowie Tyszkiewiczowie: więc z tąd wynika nie wątpliwe przekonanie, że proceder graniczny bardzo niesłusznie zemną jest zaprowadzony; tēm bardziej, gdy taż sama granica, którą ustanowił Wasil Tysz- kiewicz w roku 1566-m exystuje dopiero nienaruszo- na w zupełnej calosci z posypanemi na niej kopcami, i na Planie geometrycznym w roku 1795 m sporzą- dzonym, jest oznaczona. Opierając się na tych za- sadach, nie wymagałem od Kieźnej Engalyczew przy nabyciu od niej Dóbr Krasnoborskich ewikcji z powo- du rozwiniętego przez Hrabiom Tyszkiewiczów o gra- nicę, nie dawno, procederu, i pewny jestem że jesli- bym wyprzedawał też Dobra, równie nie będzie jej pretendował Nabywca: bo nie podobna, aby granica exystująca od trzech blisko wieków, utwierdzona cią- głą niesporzoną possessją i nie zatarta w swoich zna- mionach mogła byđ odmienioną lub skasowaną, przez Sądowy dekret. Przytém Hrabia Pius Tyszkiewicz w przeięgu piętnastu lat zaszczycił mnie sąsiedzką spo- kojnością bez najmniejszego teutowania o granicę; w reszcie w razie potrzeby dowiodę że Hrabia Pius Tysz- kiewicz dał własnoręczną Kwijetację S. P. Generalo- wi Neplujowemu gdy się ten ograniczał ze wszystkimi swymi sąsiedzami że żadnej do jego o granicę nie ma pretensji, o czem świadomy i syn jego Hrabia Kon- stanty Tyszkiewicz który w piśmie swoim pisanym do mnie 30 Listopada przeszłego 1844 roku sam to ze- znał; tu P. Oleszkiewicz również dowodzi nadużycie danej mu Plenipotencji gdyż po własnoręcznym zezna- niu się i tylu ziemskich dawnościach, niespodziwan- się mieć processu.

Obywatel Wołyńskiej i Mińskiej Gubernji Ostawny Pułkownik gwardji i Kawaler, Kazimierz Czudowski. (220)

1. Kasper Hoffman, Metr muzyki, który po zna- nych domach dawał lekcye muzyki na Forte-piano i innych instrumentach, ma zaszczyt rekomendować się przeswiecnej Publiczności, życząc znowu dla siebie do- stać miejsce na wsi u obywateli; mieszkanie ma on na rogu Św. Michalskiego zaułku w domie bratstwa Św. Anny, również można dowiedzieć się o pobycie jego u fabrykanta Forte-pianów Mutejeha mieszkającego przy Wielkiej ulicy w domie Obywatela Wolka uprzednio Hanna. (219)